

עפ"ג (תל-אביב-יפו) 47762-10-12 - רפאל אביכזר נ' מדינת ישראל

עפ"ג (תל-אביב-יפו) 47762-10-12 - רפאל אביכזר נ' מדינת ישראל מחוזי תל-אביב-יפו
עפ"ג (תל-אביב-יפו) 47762-10-12

רפאל אביכזר

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
[09.01.2013]

בפני כב' הנשיאה דבורה ברלינר

כב' השופט ג'ורג' קרא

כב' השופטת מרים סוקולוב

המערער וב"כ עו"ד מיכאל עירוני

עו"ד איריס פמיליה-פוגל מפרקליטות מחוז ת"א (פלילי)

פסק דין

המערער הורשע בבית-משפט קמא על סמך הודייתו בעבירת התפרצות וכן גניבה והיזק לרכוש במזיד. בנוסף הורשע המערער בהתנגדות למעצר חוקי. העובדות המפורטות בכתב האישום מתעדות פריצה שהתרחשה בתאריך 7.11.11. המערער ביחד עם שותפו לכתב האישום פרצו לדירה בבני-ברק. הפריצה נעשתה באלימות. השניים שברו את דלת הדירה וכנסו במטרה לבצע גניבה. המטרה לא נותרה סתמית, המערער, יחד עם חברו, גנבו רכוש רב שכלל כלי-כסף, שרשרות זהב, כסף מזומן, שיקים. כל הרכוש הרב נאסף והוכנס לשקית שהוצבה בצמוד לדלת הדירה ונועד לנשיאה החוצה. למקום הגיעו שוטרים. אם ניתן היה לצפות כי הגעתם של השוטרים תהווה בפני עצמה גורם מרתיע מספיק, המציאות הוכיחה שלא כך היו הדברים עבור המערער שבפנינו. המערער התנגד למעצרו, ניסה להימלט, השתולל, הניף ידיו לעבר שני שוטרים ופגע בהם. להשלמת התמונה נציין, כי גם שותפו להתפרצות הפגין התנהגות אלימה, ועל-כך הורשע ונתן את הדין.

בית-משפט קמא (כב' השופט ב' שגיא) קיבל באשר למערער תסקיר של שירות מבחן. בדיעבד, תסקיר שירות המבחן עומד במוקד הטיעונים של הסניגור בפנינו. בגזר-דין מפורט ומנומק, שסוקר כל רכיב אפשרי, הן את נסיבותיו האישיות של המערער, הן את האמור בתסקיר שירות המבחן והן את אופייה של העבירה שמדובר בה, הטיל בית-משפט קמא על המערער 14 חודשי מאסר בפועל וכן ענישה הנושאת פני עתיד.

על גזר הדין, וליתר דיוק על רכיב המאסר בפועל, הערעור בפנינו. טענתו המרכזית של הסניגור הינה, כי בית-משפט קמא לא נתן משקל מספיק לתהליך השיקום שעבר המערער ואשר בא לידי ביטוי בתסקיר שירות המבחן. שירות המבחן המליץ בסופו של יום על 400 שעות של שירות לתועלת הציבור. כאמור, בית-משפט לא קיבל המלצה זו והטיל 14 חודשי מאסר בפועל.

הסניגור מפנה לכל הנסיבות שפורטו בהרחבה בתסקיר שירות המבחן. המערער עבר תהליך שיקום משמעותי ביותר, ולכן היה מקום לתת משקל נוסף מעבר למה שקבע בית-משפט קמא. עניינו של המערער בפנינו נדון לפני כניסתו לתוקפו של תיקון 113. לו היה התיקון נכנס לתוקפו, כי אז גם מכוחו היה על בית-משפט קמא לתת משקל נוסף להליך השיקום. נעיר בהקשר זה כי עניינו של שותפו לעבירה נדון לפי התיקון. בדיעבד, מלין הסניגור גם על כך שהפער בין שני השותפים אין די בו, ובית-משפט קמא לא שיקלל נכון את הנתונים. שותפו של המערער נדון ל- 36 חודשי מאסר, בהם 25 חודשים, כך לטענת הסניגור, משקפים מאסר על תנאי שהיה תלוי ועומד נגדו. משמע שבגין התיק הנוכחי נדון אך ורק ל- 9 חודשי מאסר בעוד המערער שבפנינו נדון ל- 14 חודשים.

התביעה מצידה מפנה אותנו לחומרתה של העבירה, לכך שלעבירת ההתפרצות החמורה בפני עצמה, נוספו גם עבירות שעניינם פגיעה בשוטרים, כאשר בעניינו של המערער מדובר בעבירה של התנגדות למעצר חוקי. בעברו של המערער שני עונשי מאסר ארוכים של 30 חודש, מהם ריצה ככל הנראה רק אחד והשני נבלע בו. עתירתה, כפי שניתן לצפות, להותרת הענישה בעינה.

שקלנו את טיעוני הצדדים, קראנו בתשומת לב ובעיון הן תסקיר שירות המבחן והן את גזר הדין, ודעתנו היא כי לא נפלה שגגה בשיקוליו של בית-משפט קמא המחייבת את התערבותה של ערכאת הערעור.

נתחיל מאופייה של ההתפרצות שמדובר בה. קשה לחדש בנושא ההתפרצות, היקף התופעה ומשמעותה, הן בהיבט הכלכלי והן בהיבט של תחושת הבטחון שחש אדם בביתו, הנפגע עד יסוד כאשר מתרחשת פריצה. במקרה הנוכחי, מדובר, ככל הנראה, בפריצה מתוכננת. ספק אם מדובר במעשה ספונטני כפי שאמר המערער לקצינתה מבחן. עצם העובדה שמדובר בשניים שחברו יחד וביצעו את המעשה בצוותא, מלמדת על תכנון. היקף הרכוש שמדובר בו גם הוא נתון משמעותי המדבר בעד עצמו.

אנו ערים כמובן לכך שבסופו של יום לא עלה בידי המערער ושותפו לקחת את הרכוש לעצמם, אולם לא בשל חרטה או חזרה בתשובה, אלא משום שנתפסו בכף.

כפי שצויין לעיל, גם הגעתם של השוטרים לשטח לא גרמה למערער ושותפו "להרים ידיים" והם ניסו להימלט, גם בדרך של תקיפת השוטרים.

למערער עבר פלילי "מכובד". כאמור, פעמיים נדון על עבירות מסוגים שונים לתקופה משמעותית של מאסר בן 30 חודשים. הסניגור מפנה אותנו לכך כי העבירות בוצעו כשהמערער היה צעיר מאד. העובדה שבית-משפט אז פסק עליו עונשי מאסר לתקופה משמעותית כל כך, מלמדת על חומרת העבירות דווקא בשל העובדה שמדובר בנער צעיר. חמורה בעינינו העובדה כשהמערער נקלע למצוקה כלכלית בחר בדרך של התפרצות. העבירה בתיק הנוכחי בוצעה ב- 7.11.11, דהיינו - עבירה טרייה יחסית. ניתן היה לצפות כי המאסר שריצה המערער יטביע בו את חותמו והמערער ימנע מביצוע עבירות נוספות.

כאמור, עיינו היטב בתסקיר שירות המבחן. התסקיר אכן משקף תהליך של שיקום ואנו מאחלים למערער שימשיך במסלול זה ואכן ישתלב במסלול חיים נורמטיבי, תוך שהוא מפרנס את משפחתו. עדיין, אין בכך מענה לעבירות הקשות שביצע המערער ולצורך של החברה להתגונן בפני עבירות דומות. העונש הוא מאוזן, מידתי ואיננו נוטה לחומרה. הערעור נדחה.

החלטה

המערער יתייצב לריצוי עונשו בתאריך 3.2.13 על המערער להתייצב בתאריך זה עד השעה 10:00 במזכירות בית המשפט המחוזי בתל-אביב. הערבויות שהופקדו בתיק ישמשו להבטחת התייצבותו לריצוי המאסר. ניתן צו עיכוב יציאה מהארץ. ניתנה והודעה היום כ"ז טבת תשע"ג, 09/01/2013 במעמד הצדדים.

מרים סוקולוב, שופטת

ג'ורג קרא, שופט

דבורה ברלינר, נשיאה
אב"ד

ניתן והודע היום כ"ז טבת תשע"ג, 09/01/2013 במעמד הנוכחים.